

31989R1553

L 155/9

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

7.6.1989

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG, EURATOM) NR 1553/89**z dnia 29 maja 1989 r.****w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 209,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 183,

uwzględniając decyzję Rady (EWG, Euratom) 88/376 z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,uwzględniając wniosek Komisji ⁽²⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

na mocy art. 14 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2892/77 z dnia 19 grudnia 1977 r., wykonującego, w zakresie środków własnych uzyskanych z podatku od wartości dodanej, decyzję z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładu finansowego Państw Członkowskich przez środki własne Wspólnot ⁽⁵⁾, zmienionej przez rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3735/85 ⁽⁶⁾, rozporządzenie to dotyczy okresu przejściowego upływającego w dniu 31 grudnia 1988 r.;

przepisy odnoszące się do ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych uzyskanych z podatku od wartości dodanej, zwanych dalej „środkami uzyskanymi z podatku VAT” oraz szczegółowe zasady wprowadzenia tych warunków w życie stosuje się od dnia 1 stycznia 1989 r.;

metoda przychodowa powinna być wybrana jako jedyna ostateczna metoda określania podstawy środków uzyskanych z podatku VAT, jako że metoda ta jest wiarygodna i już stosowana przez większość Państw Członkowskich;

przepisy rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2892/77 mogą być utrzymane w mocy, chyba że nie są już potrzebne albo wymagają zmian w świetle nabytych doświadczeń;

doświadczenia nabyte w trakcie wykonywania procedur korygujących sprawozdania ukazały konieczność wyjaśnienia ich zakresu, wykazując że jest ono ogólnie stosowane do wszystkich korekt;

Państwa Członkowskie muszą informować Komisję o stosowanych przez nie procedurach rejestracji podatników oraz ustalania i poboru podatku VAT oraz o formach i wynikach ich systemów kontroli podatku VAT; Komisja powinna rozważyć wraz z danym Państwem Członkowskim, czy procedury te można ulepszyć z punktu widzenia poprawy ich skuteczności; Komisja sporządzi co trzy lata raport w sprawie procedur stosowanych w Państwach Członkowskich oraz rozważanych ulepszeń;

uwzględniając uprawnienia Trybunału Obrachunkowego wynikające z art. 206a Traktatu EWG oraz art. 180a Traktatu Euratom,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Przepisy ogólne**Artykuł 1**

Środki uzyskane z podatku VAT oblicza się poprzez zastosowanie jednolitej stawki, ustalonej zgodnie z decyzją 88/376/EWG, Euratom, do podstawy określonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

TYTUŁ II

Zakres**Artykuł 2**

1. Podstawę środków uzyskanych z podatku VAT ustala się z transakcji podlegających opodatkowaniu, określonych w art. 2 dyrektywy 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽⁷⁾, ostatnio zmienionej decyzją 84/386/EWG ⁽⁸⁾, z wyjątkiem transakcji zwolnionych na podstawie art. 13 do szesnastej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 24.

⁽²⁾ Dz.U. C 128 z 17.5.1988, str. 4 oraz Dz.U. C 15 z 19.1.1989, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. C 309 z 5.12.1988, str. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 191 z 20.7.1988, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 336 z 27.2.1977, str. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 356 z 31.12.1985, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 208 z 3.9.1984, str. 58.

2. Do celów stosowania ust. 1, przy ustalaniu środków uzyskanych z podatku VAT należy brać pod uwagę:

- transakcje, które zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG, podlegają zwolnieniu ze zwrotem podatku zapłaconego w poprzedniej fazie obrotu,
- transakcje, które Państwa Członkowskie nadal opodatkowują na podstawie art. 28 ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG,
- transakcje, które Państwa Członkowskie nadal zwalniają z podatku na podstawie art. 28 ust. 3 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG,
- transakcje, które są przez Państwa Członkowskie opodatkowane na podstawie prawa wyboru udzielonego podatnikom zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. c) dyrektywy 77/388/EWG.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 Państwa Członkowskie mogą nie uwzględniać do celów określenia środków uzyskanych z podatku VAT transakcji podatników, których obrót roczny, ustalony zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 24 ust. 4 dyrektywy 77/388/EWG, nie przekracza 10 000 ECU w przeliczeniu na walutę krajową po średnim kursie wymiany w danym roku budżetowym; Państwa Członkowskie mogą zaokrąślać kwoty wynikające z przeliczenia, w górę lub w dół, maksymalnie o 10 %.

TYTUŁ III

Metoda obliczania

Artykuł 3

Dla danego roku kalendarzowego, bez uszczerbku dla przepisów art. 5 i 6, podstawę środków uzyskanych z podatku VAT oblicza się poprzez podzielenie łącznych przychodów z VAT netto uzyskanych przez Państwo Członkowskie w tym roku przez stawkę VAT obowiązującą w tym samym roku.

Jeżeli w Państwie Członkowskim stosowana jest więcej niż jedna stawka VAT, podstawę środków uzyskanych z podatku VAT oblicza się poprzez podzielenie łącznych przychodów z VAT netto przez średnią ważoną stopę VAT. W tym przypadku Państwo Członkowskie oblicza średnią ważoną stopę do czterech miejsc po przecinku, metodą wspólną określoną w art. 4. Średnią ważoną stopę wyraża się procentowo.

Artykuł 4

1. Aby obliczyć ważenie różnych stóp określonych w art. 3, Państwo Członkowskie powinno podzielić według zastosowanej stawki VAT wszystkie transakcje, które podlegają opodatkowaniu zgodnie z jego ustawodawstwem krajowym i które nie upoważniają klienta do odliczenia podatku VAT, z uwzględnieniem art. 17 dyrektywy 77/388/EWG oraz spożycia w gospodarstwie rolnym przez rolników ryczałtowych i realizowanej przez nich sprzedaży bezpośredniej dla ostatecznych konsumentów.

Stawkami VAT stosowanymi do celów takiego wyliczenia są stawki, które zgodnie z ust. 7 mają wpływ na przychód z VAT netto uzyskany w danym roku.

Transakcje, które zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG podlegają zwolnieniu ze zwrotem podatku zapłaconego w poprzedniej fazie obrotu, uważa się za transakcje objęte stawką zerową.

2. Rozbicie na poszczególne stawki VAT stosuje się do następujących kategorii transakcji, jeżeli objęte są one podatkiem VAT niepodlegającym odliczeniu:

- ostatecznego spożycia w prywatnych gospodarstwach domowych, łącznie ze spożyciem w gospodarstwach rolnych przez rolników ryczałtowych i realizowaną przez nich sprzedażą bezpośrednią dla ostatecznych konsumentów,
- spożycia pośredniego przez prywatne instytucje non-profit i administrację centralną,
- spożycia pośredniego w innych sektorach,
- środków trwałych brutto prywatnych instytucji non-profit i administracji centralnej,
- środków trwałych brutto innych sektorów,
- działek budowlanych uzbrojonych i nieuzbrojonych, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 3 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG,
- obrotu złotem, z wyjątkiem złota przeznaczonego do celów przemysłowych

zrealizowanych na terytorium określonym w art. 3 dyrektywy 77/388/EWG w odniesieniu do danych Państw Członkowskich.

3. Do celów podziału ostatecznego spożycia spożycie w gospodarstwach rolnych przez rolników ryczałtowych i realizowana przez nich sprzedaż bezpośrednia ostatecznym konsumentom podlega stawce równoważnej opodatkowaniu na środkach nabytych.

4. Podziału transakcji według kategorii statystycznych dokonuje się na podstawie danych uzyskanych z rachunków narodowych opracowanych zgodnie z Europejskim Systemem Zintegrowanych Rachunkowości Gospodarczych (ESA). Aby obliczyć podstawę środków własnych uzyskanych z tytułu podatku VAT dla dowolnego roku budżetowego należy odnieść się do rachunków narodowych dotyczących roku przedostatniego przed danym rokiem budżetowym.

Państwo Członkowskie może być upoważnione, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 13, do stosowania danych odnoszących się do innego roku, pochodzących z ostatnich pięciu lat przed danym rokiem budżetowym.

5. Do celów ustalania transakcji objętych podatkiem VAT niepodlegającym odliczeniu i dokonania podziału według stawek

podatku VAT, Państwa Członkowskie mogą odwoływać się do danych uzyskanych ze źródeł uzupełniających w stosunku do ESA i możliwych do dostosowania do ESA, to jest przede wszystkim z wewnętrznych rachunków narodowych, jeżeli uwzględniają one odpowiedni podział, lub też z innego właściwego źródła.

6. Aby ustalić ważenie każdej stopy, Państwa Członkowskie obliczają stosunek między wartością transakcji, do których dana stawka ma zastosowanie a łączną wartością wszystkich transakcji.

7. W przypadku zmiany przez Państwo Członkowskie stawki VAT stosowanej do wszystkich lub niektórych transakcji albo traktowania pod względem podatkowym niektórych transakcji w sposób powodujący zmianę uzyskanych przychodów z VAT, oblicza ono nową średnią ważoną stopę. Nową średnią ważoną stopę stosuje się do przychodu uzyskanego z zastosowania zmiennej stawki lub innego traktowania pod względem podatkowym.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego Państwo Członkowskie może obliczyć pojedynczą średnią ważoną stopę. W tym celu transakcje, w odniesieniu do których została zmieniona stawka lub traktowanie, należy podzielić według starych i nowych stawek lub poprzedniego i nowego traktowania pod względem podatkowym na zasadzie *pro rata temporis*, z uwzględnieniem średniego okresu czasu, jaki upłynął pomiędzy wejściem w życie nowej stawki lub traktowania transakcji a uzyskaniem przychodów wynikających z tego tytułu, obliczanych za cały dany rok. Taki średni okres może być zaokrąglony do pełnego miesiąca.

Artykuł 5

1. Do celów zastosowania art. 3 Państwa Członkowskie dodają, jeżeli jest to właściwe, do uzyskanego przychodu kwotę odpowiadającą kwocie całkowitego podatku VAT, który byłby pobrany, gdyby nie zastosowano systemu degresywnej ulgi podatkowej na mocy art. 24 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG.

2. Przychód uzyskany przez Państwo Członkowskie koryguje się, jeżeli standardowa liniowa stawka wynagrodzenia ustalona zgodnie z art. 25 ust. 3 dyrektywy 77/388/EWG, mająca zastosowanie do transakcji realizowanych przez rolników ryczałtowych, nie odpowiada procentowemu obciążeniu z tytułu naliczonego podatku VAT rzeczywiście zastosowanemu do takich transakcji, z wyjątkiem stawki dotyczącej spożycia w gospodarstwie rolnym i bezpośredniej sprzedaży dla ostatecznych konsumentów w danym roku. Kwota korekty powinna być równa różnicy pomiędzy tymi dwiema wielkościami procentowymi.

Artykuł 6

1. Do celów stosowania art. 2 ust. 1 do transakcji przeprowadzonych przez podatników, których roczny obrót przekracza 10 000 ECU, lecz którzy na podstawie art. 24 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG są zwolnieni z opodatkowania, oraz do przypadków określonych w ust. 2 Państwa Członkowskie określają podstawę środków uzyskanych z podatku VAT według deklaracji, jakie mają być złożone przez podatników zgodnie z art. 22 tej dyrektywy lub w przypadku braku takich deklaracji lub, gdy nie zawierają one dostatecznych informacji, na podstawie

odpowiednich danych, takich jak inne deklaracje podatkowe, księgi rachunkowe lub kompletne zestawienia danych statystycznych.

2. Do celów stosowania art. 2 ust. 2 tiret drugie, trzecie i czwarte:

— w odniesieniu do transakcji wymienionych w załączniku E do dyrektywy 77/388/EWG nadal podlegających w Państwach Członkowskich opodatkowaniu na podstawie art. 28 ust. 3 lit. a) tej dyrektywy, Państwa Członkowskie ustalają podstawę środków uzyskanych z podatku VAT tak, jak gdyby te transakcje były objęte zwolnieniem;

— w odniesieniu do transakcji wymienionych w załączniku F do dyrektywy 77/388/EWG, nadal podlegających w Państwach Członkowskich opodatkowaniu na podstawie art. 28 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy, Państwa Członkowskie obliczają podstawę środków uzyskanych z podatku VAT tak, jak gdyby te transakcje były opodatkowane;

— w odniesieniu do transakcji określonych w załączniku G ust. 1 lit. a) do dyrektywy 77/388/EWG, opodatkowanych na podstawie wyboru udzielonego podatnikom przez Państwa Członkowskie na mocy art. 28 ust. 3 lit. c) tej dyrektywy, Państwa Członkowskie obliczają podstawę środków uzyskanych z podatku VAT tak, jak gdyby te transakcje były objęte zwolnieniem.

3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 13 Państwo Członkowskie może być upoważnione:

— do uwzględniania lub nieuwzględniania przy obliczaniu podstawy środków uzyskanych z podatku VAT:

a) jednej lub kilku kategorii transakcji wymienionych w załącznikach E, F i G dyrektywy 77/388/EWG, do których ma zastosowanie ust. 2 niniejszego artykułu;

b) kwoty odpowiadającej podatkowi, który byłby pobrany, gdyby nie zastosowano systemu degresywnej ulgi podatkowej na mocy art. 24 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG;

— albo do obliczania podstawy środków uzyskanych z podatku VAT w przypadkach, określonych w lit. a) i b) poprzez zastosowanie przybliżonych wielkości szacunkowych,

gdzie precyzyjne obliczenie podstawy środków uzyskanych z podatku VAT w tych przypadkach najprawdopodobniej spowodowałyby obciążenia administracyjne, które nie byłyby uzasadnione w odniesieniu do skutków transakcji w stosunku do całkowitej podstawy środków uzyskanych z podatku VAT tego Państwa Członkowskiego.

4. W przypadku korzystania przez Państwo Członkowskie z przepisów art. 17 ust. 6 akapit drugi oraz art. 17 ust. 7 dyrektywy 77/388/EWG w celu ograniczenia prawa odliczania, podstawa środków własnych uzyskanych z tytułu podatku VAT może być określana tak, jakby korzystanie z prawa odliczania nie zostało ograniczone.

Powyższy akapit ma zastosowanie, w związku z art. 17 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 77/388/EWG, jedynie w odniesieniu do zakupu produktów naftowych i samochodów osobowych używanych dla celów działalności gospodarczej i w odniesieniu do kosztów leasingu i wynajmu, jak również konserwacji i napraw takich samochodów.

5. W przypadku udzielenia przez Państwo Członkowskie zwrotu podatku na mocy art. 6 dyrektywy Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim ⁽¹⁾, ostatnio zmienionnej dyrektywą 89/194/EWG ⁽²⁾, podlegającą opodatkowaniu kwotę transakcji uprawniających do zwrotu podatku odejmuje się, gdy to konieczne, od podstawy środków uzyskanych z podatku VAT.

TYTUŁ IV

Przepisy dotyczące rachunkowości i udostępniania środków własnych

Artykuł 7

1. W terminie do dnia 31 lipca Państwa Członkowskie obowiązane są przesłać Komisji sprawozdanie dotyczące całkowitej kwoty podstawy środków uzyskanych z podatku VAT za poprzedni rok kalendarzowy, obliczanej zgodnie z art. 3, do którego zastosowanie będzie miała stawka wymieniona w art. 1.

2. Sprawozdanie musi zawierać wszystkie dane używane do określenia podstawy, które wymagane są do celów kontroli określonej w art. 11. Musi ono oddzielnie wykazywać podstawę wynikającą z transakcji określonych w art. 5 i art. 6 ust. 1-4.

3. Dane wykorzystywane do ustalenia podstawy muszą być najbardziej aktualnymi danymi dostępnymi w czasie sporządzania sprawozdania.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie powinny przesłać Komisji do dnia 15 kwietnia każdego roku szacunkową wielkość podstawy środków uzyskanych z podatku VAT na następny rok budżetowy.

Artykuł 9

1. Wszelkie korekty sprawozdań, niezależnie od ich przyczyny, określone w art. 7 ust. 1, odnoszące się do poprzedniego roku budżetowego, będą uzgadniane przez Komisję z danym Państwem Członkowskim.

Jeżeli Państwo Członkowskie nie udzieli swojej zgody, Komisja, po ponownym zbadaniu sprawy, podejmie środki, jakie uzna za niezbędne dla prawidłowego zastosowania niniejszego rozporządzenia.

Wszystkie korekty należy wprowadzać do łącznych sprawozdań na dzień 31 lipca, zmieniających poprzednie sprawozdania za dany rok budżetowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 4.6.1969, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 73 z 17.3.1989, str. 47.

2. Po 31 lipca czwartego roku następującego po danym roku budżetowym nie mogą być dokonywane żadne dalsze korekty sprawozdania rocznego, określonego w art. 7 ust. 1, chyba że dotyczą one spraw już wcześniej zgłoszonych przez Komisję lub dane Państwo Członkowskie.

TYTUŁ V

Przepisy dotyczące kontroli

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie poinformują Komisję do dnia 30 kwietnia każdego roku budżetowego o rozwiązaniach i ich modyfikacjach, które proponują przyjąć w celu określenia podstawy środków uzyskanych z podatku VAT dla każdej kategorii transakcji, określonych w art. 5 i art. 6 ust. 1-4, wskazując, gdzie to stosowne, charakter danych, które uważają za właściwe i podając szacunkową wartość podstawy dla każdej z tych kategorii transakcji.

W ciągu 30 dni Komisja obowiązana jest wysłać pozostałym Państwom Członkowskim wymienione wyżej informacje otrzymane od każdego Państwa Członkowskiego.

2. Komisja zbada, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, proponowane rozwiązania i modyfikacje.

Artykuł 11

1. W odniesieniu do środków uzyskanych z podatku VAT Komisja będzie przeprowadzać kontrole z właściwymi władzami w Państwach Członkowskich. W trakcie tych kontroli Komisja zapewni w szczególności, aby działania mające na celu scentralizowanie podstawy wymiaru i określenie średniej ważonej stopy określonej w art. 3 i 4 oraz uzyskanej łącznej wartości netto podatku od wartości dodanej przeprowadzane były prawidłowo; Komisja ma również zapewnić wykorzystywanie danych zależnie od potrzeby oraz dokonywanie obliczeń dla określenia kwoty środków uzyskanych z podatku VAT wynikających z transakcji, określonych w art. 5 i 6 ust. 1-4 w sposób zgodny z warunkami niniejszego rozporządzenia.

2. Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 165/74 z dnia 21 stycznia 1974 r. określające uprawnienia i obowiązki urzędników powołanych przez Komisję na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2/71 ⁽³⁾ ma zastosowanie do kontroli środków uzyskanych z podatku VAT. Do celów zastosowania art. 5 tego rozporządzenia przyjmuje się, że informacje w nim przywoływane mogą być przekazywane tylko tym osobom, które z tytułu swoich obowiązków w zakresie udostępniania i kontrolowania środków uzyskanych z podatku VAT muszą te informacje posiadać.

3. W ślad za kontrolami wspomnianymi w ust. 1 sprawozdanie roczne za dany rok finansowy należy korygować w sposób określony w art. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 20 z 24.1.1974.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie obowiązane są dostarczyć Komisji informacje dotyczące procedur rejestrowania podatników oraz ustalania wysokości i poboru podatku VAT, jak również o formach i wynikach systemów kontroli VAT.

2. Komisja rozważy wraz z danym Państwem Członkowskim, czy procedury te można ulepszyć z punktu widzenia poprawy ich skuteczności.

3. Komisja sporządzi co trzy lata raport w sprawie procedur stosowanych w Państwach Członkowskich oraz rozważanych ulepszeń.

Komisja przedstawi po raz pierwszy raport Parlamentowi i Radzie do dnia 31 grudnia 1991 r.

Artykuł 13

1. Komitet określony w art. 20 rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 1552/89 ⁽¹⁾, zwany dalej „komitetem”, obowiązany jest regularnie badać, z inicjatywy Komisji lub na wniosek Państwa Członkowskiego, problemy wynikające z zastosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa Członkowskie występujące o upoważnienie przewidziane art. 4 ust. 4 lub art. 6 ust. 3 powinny składać wniosek do Komisji w jak najwcześniejszym terminie, przy czym nie może to nastąpić później niż dnia 30 kwietnia roku budżetowego, od którego upoważnienie to ma obowiązywać.

Przedstawiciel Komisji przedłoży projekt decyzji komitetowi w jak najwcześniejszym terminie, nie później niż dnia 31 grudnia roku budżetowego.

3. Z inicjatywy Komisji albo na wniosek Państwa Członkowskiego komitet bada rozwiązania określone w art. 10.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 1989 r.

W przypadku gdy ustalenia dokonane przez komitet wskazują na istnienie różnic w opiniach dotyczących przewidywanych rozwiązań, przedstawiciel Komisji przedłoży projekt decyzji komitetowi w jak najwcześniejszym terminie, nie później niż 31 grudnia roku budżetowego, od którego rozwiązanie ma być stosowane.

4. Komitet wydaje swoją opinię w sprawie projektu określonego w ust. 2 i 3 w terminie, jaki przewodniczący może określić w związku z pilnością rozważanej kwestii, w razie potrzeby odwołując się do głosowania.

Opinia zostanie zaprotokołowana; dodatkowo każde Państwo Członkowskie może zażądać włączenia swojego stanowiska do Protokołu.

Komisja bierze pod uwagę, w jak najszerszym zakresie, opinię dostarczoną przez komitet. Poinformuje ona komitet o sposobie, w jaki jego opinia została uwzględniona.

5. Nie później niż 60 dni po przedstawieniu opinii przez komitet Komisja podejmie decyzję, o której poinformuje Państwa Członkowskie.

TYTUŁ VI

Przepisy końcowe

Artykuł 14

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1989 r.

Nie stosuje się ono jednak do sporządzania lub korekt sprawozdań dotyczących podstawy środków uzyskanych z podatku VAT za lata poprzedzające rok 1989, zgodnie z rozporządzeniem (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2892/77, które pozostaje w mocy w odniesieniu do tych sprawozdań.

W imieniu Rady

C. ROMERO HERRERA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 7.6.1989, str. 1.